

Dyssegaards- * Kirken

Nummer 3 - 7. September 1950 - 15. Årgang

Dyssegaardskirken

i Dyssegaardsskolen, Dyssegaardsvej 26

Højmesse hver Søndag Kl. 10.
(Prædikantliste i Aviserne).

Bibellæsning i Præstegaarden.

Den anden og fjerde Mandag i hver Maaned
(i Vinterhalvaaret) Kl. 20. Alle er velkomne.

Frivilligt Drengeforbund.

Formand: Pastor Jacobsen.
Leder: Klokke Rudolf Hansen.
(Program tilstilles Medlemmerne).

Søndagsskole hver Søndag Kl. 13

i Dyssegaardskirken. Forstander: Skolebetjent
Schmidt.

Møder for gamle

hos Fru Hansen, Sønderdalen 34, den første
Tirsdag Eftermiddag i hver Maaned i Vinter-
halvaaret.

Adresser:

Sognepræst Hans Thyge Jacobsen.
Dyssebakken 8. Telf. GE 2364. Træffes bedst Kl.
18—19 (Tirsdag ikke).

Residerende Kapellan Max W. Olsen.
Kongelysvej 5 B. 1. tv. Telf. GE 3673. Træffes
bedst Kl. 12—13. (Fredag ikke).

Klokke Rudolf Hansen.
Ellemosevej 115. Telf. GE 2875. Træffes hver Dag
(undt. Torsdag) Kl. 10—13, Fredag tillige Kl. 18—19.

Organist Paul Hamburger.
Jægerbakken 7. Telf. OR 5227.

Menighedsraadets Formand:
Overretssagfører Hans Bredmose.
Fragariavej 9. Telf. HE 4854.

Menighedssygepl. Frk. E. Rønnenkamp Holst.
Bøgehøj 36, 1. Telf. HE 6719. Træffes Kl. 13—15.

FRED

Mon noget andet ord er i stand til at gribe os som dette ord: Fred? Det var derom vore tanker samlede sig i krigens onde år, og det er jo det selv samme, vi hver dag i disse spændte efterkrigstider går og ønsker, at usikkerheden og ufordrageligheden må bringes til ophør og afløses af fredelige tilstande både ude og hjemme.

Vi vil så gerne *leve* vort liv her på jorden i fred, og når vi engang har lukket vore øjne og draget vort sidste suk, da ønsker vi også at *måtte hvile* i fred.

I disse vore rent menneskelige fredssønsker og fredstanker indgår således et moment af uforstyrrelighed, af ro. Thi fred i almindelig menneskelig forstand betyder i sidste instans, at mennesket *hviler i sig selv*.

Modsat denne forståelse er Jesu tale om fred. »Min fred giver jeg eder. Jeg giver eder ikke, som verden giver.« (Johs. 14,27). Han giver os sig selv; hans ord og gerning har vi lov at tilægge os. Vi er ikke udenfor alt dette, men tværtimod omsluttet deraf, som noget vi kan finde hvile i. Er dette for alvor gået op for os? Ved vi, for at bruge Jesu egne ord, »hvad der tjener til vor fred«? (Cfr. Lk. 19, 42). Er vi sløve eller ligegyldige overfor hans fredstale, og har vi nok i den fredstilstand, hvori vi — måske — kan bringe os selv? I så fald har vi heller ikke den fred, som alene kan bevare vore hjerter og tanker, Gudsfreden, som overgår al forstand (cfr. Phil. 4, 2), d. e., som ikke fuldgyldigt kan beskrives, men som meget vel lader sig opleve. —

Fred på jorden har mennesker længtes efter både før og nu; det er vist tvivlsomt, om den nogensinde bliver en realitet. Men fred i hjertet kan vi altid påny opleve. Den skænkes os ved

troen på vor himmelske Fader og den, han udsendte, Jesus vor Herre.

Han er vor fred! (Ef. 2, 14).

Max W. Olsen.

Folkefesten

til fordel for kirkeindsamlingen og menighedsarbejdet fandt sted på kirkegrunden ved Dyssegårdsvej søndag den 4. juni kl. 14-22 i strålende sommervej. Dette års festtaler var minister, fru *Fanny Jensen*, som under stor opmærksomhed talte ved folkemødet kl. 15.

Senere på eftermiddagen gav medlemmer af »Lyngby Folkedansforening« en fornøjelig opvisning i gamle danske folkedanse og lønnes med et kraftigt og velfortjent bifald.

Som sædvanlig var der mange mennesker tilstede både i kafferestaurationen og foran de forskellige boder, som tjente ikke så få penge til dagens gode formål.

Om aftenen besørgedes underholdningen af elever fra Dyssegårdsskolen, idet »Finlandskoret« under ledelse af hr. *Bjarne Kirk* glædede forsamlingen med det omfattende program, hvormed koret kort tid i forvejen havde haft en så strålende succes i Finland. Det var en virkelig stor oplevelse, for hvilken der også her skal bringes en hjertelig tak til hr. *Kirk* og hans flinke elever.

Kl. 22 sluttede den vellykkede folkefest med de spændende lodtrækninger (se nedenfor), og spørgsmålet var så, hvor stort dagens økonomiske udbytte blev. Nu efter sommerferien er regnskabet omsider afsluttet, og det fortæller, at dette års folkefest gav os 2005 kr., der som sædvanlig fordeles mellem Dyssegårdskirkens byggefond og menighedsarbejdets kasse.

Til sidst vil vi gerne takke alle, som ved gaver eller køb, personlig bistand eller på anden måde har været medvirkende til, at også denne sommers folkefest og bazar fik så smukt et forløb og gav så pænt et udbytte.

Lodtrækninger:

Broderet dug (lysegrøn) 82. — Amerikanske: Bayonneskinke (mørkegrøn) 1. — Jumber (rød) 89. — Varekurv (blå) 48. — Broderet pude (brun) 97. — Menighedsbladet 2269, 3198. — Solbriller (Menighedsblad): 3481, 2661, 2273, 3484, 2847, 2272, 2360, 3366, 3174, 3211. — Store lodseddel: 3201, 673, 5047, 483, 1448, 3839, 3312, 5069, 5229, 4099, 7899, 4801, 4251, 6668, 443, 5545, 32, 4621, 3635, 5512, 4760, 5140, 4656, 6404, 3871, 478, 2514, 1025, 5746, 5689.

UDVALGET

Syndens to Hovedformer

Lignelsen om den fortabte søn vil fortælle os om syndens to hovedformer i menneskelivet: Verdslighed og selvretfærdighed. Den første begynder med lysten til uafhængighed; den fortabte søn ville være sig selv, stå på egne ben. Over for Gud viser synden sig i dette, at mennesker vil være Ham foruden. Faderen i lignelsen lod den yngste søn få sin vilje — og Gud lader også os vælge, om vi vil have Ham med i vort liv eller ej. Gud ejer den eftergivende kærlighed, som derfor går ud og søger det fortabte med den søgende kærlighed. Det var tanken om faderens eftergivende, lidende og søgende kærlighed, der fik den fortabte søn til at gå i sig selv og vende hjem. Det er også Guds kærlighed, der skal få dig, kære læser, til at vende tilbage til Ham, om du har forladt Ham. Hans kærlighed er *Jesus Kristus*.

Selvretfærdighed ser vi hos den ældre broder. Han mente om sig selv, at han var så god og from. Det ydre var også meget pænt men det indre var råddent. Sådan er det så tit med »de pæne«. Men det er nu bedre med en dårlig skal og en god kerne. Og så var hans forhold til faderen blot et kontraktforhold, ikke et sønligt forhold. At have kontrakt med Gud er synd — vi frelses ikke ved en eller anden kontrakt med Gud, men ved en fuld og hel *fallit* over for Ham, hvor vi ikke kan svare en eneste øre.

Der er ikke andet, der kan frelse dig og mig, end Guds eftergivende, lidende og søgende kærlighed: *Jesus Kristus*. Den er kun for syndere, der vil se og vedgå deres synd, verdsligheden og selvretfærdigheden — og hjælpes ud af den.

Pastor Ejnar Fledelius.

Hjertets URO

Den første egentlige selvbiografi i verdenslitteraturen er Augustins »Bekendelser«, og man skal lede længe for at finde magen til dens dybe selvbetragtning og dens åbenhjertige klarlæggelse af et sjælelivs skjulteste tråde. Hele bogen er talt til Gud, som i bøn, og det er ikke nogen tom form, den er virkelig skrevet for Guds ansigt.

I denne bog findes de berømte ord: Du har skabt os til dig, og vort hjerte er uroligt, indtil det finder hvile i dig.

Af alle verdens urolige ting er ingen ting så uroligt som et menneskehjerte, især da i ungdomstiden. Det er vort særkende, at vi ikke kan standses ved det, vi har nået, men der er noget i os, som altid higer videre. Et øjeblik kan vi

fyldes af nuets glæde og tilfredsstillelse, men straks er uroen der og peger fremad. »Har til målet man nået, sætter man straks et nyt«. De stærke strømme fanger os ind og drager os som en fjern, sollys bakketop. Men når vi har klatret til toppen, ligger der nye mål og vinker derude i anelsens blålige dis.

Al stor litteratur handler egentlig om denne uro. Det mættede, tilfredsstillede hjerte er der ingen, der gider skrive om.

Hvad betyder denne uro? Pessimisten siger, at den betyder, at vi er bundulykkelige væsener, skabt til en utilfredsstillet higens lidelser.

Den kristne siger med Augustin, at uroen er vidnesbyrd om vor sjæls høje herkomst. »Thi også jeg er kun her på træk og haver andetsteds hjemme«.

Det sidste svar giver en mening i livet, det første ikke. Skulle det være svært at vælge mellem de to?

Det kristne svar tager ikke lidelsen bort, men der ligger en mening i den. Uroen er vejviseren ind i evigheden og derfor i virkeligheden menneskets gode ånd. Den finder hvile hos Gud.

Det bedste, man kan ønske et uroligt hjerte, er da, at det aldrig må stilles tilfreds med mindre end at nå sit sande mål. Der møder en mange ting, som giver sig ud for at mætte længselen, men det er altsammen bedrag. Surrogater for den sande hvile, der alene kan fylde sjælen med det, den trænger til. Vi skal igennem uroens lidelser. Men lad den så føre til det sande mål, Gud. Og hver gang den melder sig påny, lad den så drive os tættere ind til ham.

Stiftsprovst K. Hee-Andersen.

* * *

Ubegrænset!

Der findes mennesker, som anser det for en svaghed at tilgive en forseelse. Efter den grund-sætning vilde Gud være den svageste i himlen og på jorden; thi ingen i himlen og på jorden tilgiver så meget som han.

Lars Stenbæk.

* * *

Synd ikke mere.

(Johs. 5,14).

Det er Herrens ord til dig, som ikke er omvendt. Det er ikke de synder, du begik for år dag siden, eller de synder, du begik i dag eller i går, eller de synder, du er stærkest fristet til at gøre, Herren advarer dig imod — men den synd, som er den værste af alle, at du ikke har omvendt dig til ham, i hvis billede du er skabt, med hvis blod du er købt, og med hvis ånd du er døbt, så han har frelst hele dit hjerte. Det er den synd, han siger, du ikke må begå. Synd ikke mere! Lad din dør ikke være lukket for

Jesus, at ikke noget værre skal times dig. Det er slemt nok, som det er: at du hører Jesus kalde og ikke vil komme. Værre dog, når han engang skal høre dig kalde, og ikke vil komme og lukke himlens dør op for dig, men siger: Gå bort! Jeg kender dig ikke. Jamen sådan vil det jo ske, om du ikke omvender dig.

»Skal det vedblivende fortsætte i den gamle skure?« var der en, der sagde ved et offentligt diskussionsmøde — da det tog invaliderådet 6-12 måneder at snøve en sag igennem — til stor fordel for staten, idet vedkommende invalid gerne døde, inden kendelsen kom. Vi spørger også dig, om du vil blive ved i den gamle skure og snøve med din omvendelse så længe, at det ikke bliver til noget — og hvad så? Når man er død, så er man død — ikke sandt? Nej, man er ikke, så er du enten evigt i helvede eller evigt i himlen. Slip dog dine indvendinger og undskyldninger, din selvlavede gudsfrygt, din sløvhed og opsættelseslyst — og kast dig i Frelserens arme — de er udbredt også mod dig og blev engang naglet til korset også for dig.

Synd ikke mere! Det er også Herrens ord til os, som er omvendt. Det skulle vel ikke være nødvendigt at sige til os. Nede i en af Englands kulgruber fødtes en dreng, som stadig forblev nede i gruben, til han var flere år gammel. Men da han endelig kom op i dagslyset, kunne intet formå ham til igen at stige ned i gruben. Thi solen, som han for første gang lærte at kende, fængslede ham så helt ved sin skønhed. Sådan har vi det også, som har prøvet at være nede i verdens og syndens kulgruber, men som nu er kommet op i nådens klare sollys. Vi vil ikke for alt i verden ned igen i smudset og mørket. — Og dog! Den, som synes at stå, se vel til, at han ikke falder. Satan blænder os, synden frister os, og verden lokker os. Vi trænger til at høre dette ord af vor Frelseres mund: Synd ikke mere, at ikke noget værre skal times dig. *Der er advarsel i det ord.* Leg ikke mere med de fristelser og synder, du før har givet efter for og levet i. Børns leg med tændstikker koster landet hvert år mange millioner kroner, men det er sjælens evige frelse, der står på spil, når Guds børn leger med synden. Gør det ikke, kære Guds barn, men gør som manden, der var blevet omvendt, og som, når han kørte gennem byen, kørte ad en anden gade, end han plejede, for ikke at komme forbi det værtshus, hvor han før havde siddet og drukket sig fuld.

Synd ikke mere! Det er også kraft i det ord. Det skænker, hvad det nævner; det kommer jo fra ham, som har al magten i himlen og på jorden. Og den, som kommer til Jesus med sin svage karakter og sin svage vilje, får del i hans kraft, hans sejrende kraft.

Og der er forjættelse og lovsang i det ord. Det peger frem mod himlen, hvor vi aldrig mere skal plette vor rene bryllupsklædning, aldrig mere såre et medmenneske og aldrig mere bedrøve vor bedste ven, som er den Herre Jesus.

Pastor Ove Johansen.

* * *

Et enestående Tilbud

Pastor H. E. Wisløff fortæller et sted om en ganske ung mand, der en dag løb hjemmefra og sneg sig ombord i et skib, som netop lå sejlklaart. Men han kunne ikke holde sig skjult ret længe, og efterhånden begyndte han at angre, at han var rømmet. Han meldte sig derfor til kaptejnen, og denne fattede medlidenhed med ham, lod ham få en chance til at komme i land. Lodsens var nemlig endnu ikke gået fra borde, og den unge mand kunne sikkert komme tilbage med ham. Lodsåden kom og svingede op på siden af skibet. Netop i det øjeblik, den var ud for lodsens, der stod på lejderen, sprang han ned i båden. Nu var det den unge mands tur, men han vovede ikke at springe. Han syntes, det var for risikabelt. Atter kom lejligheden, men stadig turde han ikke springe, og lodsåden måtte sejle i land uden ham. —

Dette hændte i krigens dage. Skibet stødte senere på en mine, og ingen så mere den unge mand. Han havde sin chance, da lodsåden svingede op langs skibssiden, men han turde ikke springe.

Jesus står i dag med et tilbud — netop til dig. Hans død på Golgathas kors skulle sige til alle slægter: Gud elsker dig og vil se dig i sin himmel. Jesus døde for at frelse dig og mig fra syndens straf. — Men en gave må modtages, og derfor er vi evigt fortabt, om vi ikke tager imod Jesu tilbud til os. Hvordan kan du da få denne gave i eje? Ganske enkelt ved at erkende, at du uden ham står magtesløs, og bekende for ham al den synd, der skiller dig fra ham. Så får du efter hans ord tilgivelse og fred i din sjæl.

Gennem tiderne er dette budskab og fred blevet forkyndt for mangfoldige mennesker, men langt de fleste har båret sig ad som den unge mand, der ikke turde vove springet. De ville i grunden nok være kristne, for de så, det var det eneste rigtige for at blive lykkelig, men de turde ikke. De undså sig over for deres omgangskreds, eller de fandt, at omkostningerne ved at blive kristen var for store. Måske tænkte de også, at de vel altid kunne nå at omvende sig. Men det blev aldrig til noget. De levede uden fred og måtte dø uden håb. — Når du, som læser dette, nu hører Jesu indbydelse, da skyd den ikke fra dig i ligegyldighed, men frels din sjæl og tag imod den fred, der ene kan gøre et menneske lykkeligt for tid og evighed!

Georg Geil.

* * *

Ægte Tro

Troen er en levende, ufortrøden, virksom, mægtig ting, så det er umuligt, at den ikke uafsluttelig skulle virke gode gerninger.

Luther.

Gudstjenester og Møder

September

Torsdag den 7. kl. 20: Offentligt møde hos hr. Frøkjær-Jensen, Lyngbyvej 298.

Taler: Israelsmissionær *Scheradsky*.

Tirsdag den 12. kl. 20: Kvindekredsmøde hos fru Olsen, Søndergårdsvej 38.

Torsdag den 21. kl. 20: Bibeltime. Østre kreds hos fru Dickmeiss, Rebekkevej 7 A, 1. sal. Vestre kreds hos hr. Jess, Frændevej 25 A. (Rom. 12).

Oktober

Tirsdag den 3. kl. 20: Kvindekredsmøde hos fru Appel-Lumstrup, Ewaldsbakken 28.

Torsdag den 5. kl. 20: Offentligt møde hos hr. Frøkjær-Jensen, Lyngbyvej 298. Taler: Pastor Boyen-Rasmussen.

Torsdag den 19. kl. 20: Fælles bibelkreds hos hr. Frøkjær-Jensen, Lyngbyvej 298. (Rom. 13).

November

Torsdag den 2. kl. 20: Offentligt møde hos hr. Frøkjær-Jensen, Lyngbyvej 298.

Taler: Sekretær i Kinamissionen *Borello*.

Tirsdag den 7. kl. 20: Kvindekredsmøde hos fru Riisager, Ellemosevej 52.

Søndag den 12. kl. 10: Højmesse. Pastor Zwicky, Trinitatiskirken.

Kirkeuge i Dyssegårdskirken:

Onsdag den 15. kl. 20: I. reservekirurg ved Bispebjerg hospital, dr. med. Langvad. Kordegn Møllergård synger.

Torsdag den 16. kl. 20: Sognepræst Frøkjær-Jensen, Tikøb. K.F.U.M.-sangerne synger.

Fredag den 17. kl. 20: Landstingsmand P. A. Poulsen. Bethesdas sangkor medvirker.

Søndag den 19. kl. 20: Højskoleforstander, cand. mag. Frits Larsen, Hillerød. »Luthersk Missionsforening«s sang- og strengekor underholder.

Torsdag den 23. kl. 20: Bibeltime: Østre kreds hos hr. Appel-Lustrup, Ewaldsbakken 28. Vestre kreds hos hr. Olsen, Søndergårdsvej 38 (Rom. 14).

December:

Tirsdag den 5. kl. 20: Kvindekredsmøde hos bymissionær Chr. Jensen, Christiansmindevej 6, St.

Torsdag den 7. kl. 20: Offentligt møde hos hr. Frøkjær-Jensen, Lyngbyvej 298. Taler: Pastor Lønborg-Jensen.

NB. Søndagsskolen. Hver søndag kl. 13 i Dyssegårdskirken. Alle børn er velkomne!

Ansvarshavende Redaktør: Pastor Max W. Olsen.

Teller, Hellerup.